

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: H. L. N.

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2019 č. j. MV-105212-5/2O-2019, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2019 č. j. MV-105212-5/2O-2019, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 5. 2019, č. j. OAM-5971-21/DP-2019 (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.
2. Žalobkyně v podané žalobě nejprve uvedla, že přicestovala do ČR na základě víza za účelem rodinným a od 22. 2. 2014 a následně pobývala na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s manželem, přičemž dne 6. 2. 2018 bylo jejich manželství rozvedeno. Následně vydalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí o zrušení jejího dlouhodobého pobytu čj. OAM-2904-8/ZR- 2018 s tím, že žalobkyně přestala plnit účel pobytu. Dne 21. 3. 2019 podala žalobkyně žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu, a to za účelem podnikání. Žádost byla zamítnuta s odůvodněním, že žalobkyně dlouhodobě neplnila účel pobytu, a to soužití s manželem, s nímž nevedla společnou domácnost od data rozvodu, tj. od 6. 2. 2019.
3. Žalobkyně v podané žalobě vymezila tento žalobní bod:
Zákon počítá s určitou možností neplnění účelu- soužití s manželem, když stanoví, že žádost o změnu účelu z rodinného na jiný lze podat do 1 roku od rozvodu (za podmínky, že manželství trvalo minimálně 5 let). Žalobkyně sice podala žádost po uplynutí této lhůty, ale překročila ji minimálně a navíc musela řešit závažný problém spojený s tím, že bývalý manžel a otec jejich syna bez jejího svolení zrušil pobyt dítěte v ČR. Neplnění účelu pobytu, jeho délku a důvody je nutno posuzovat individuálně a zohlednit všechna specifika případu. Tímto se správní orgán nezabýval.
4. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na prvoinstanční rozhodnutí, ze kterých je zřejmé, že se správní orgány zabývaly neplněním účelu pobytu žalobkyně individuálně. Překročení lhůty pro podání žádosti žalobkyně nelze prominout, neboť v tomto neměly správní orgány diskreční pravomoc a lhůta podle § 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) je prekluzivní. Žalovaná dodala, že žalobkyně ani nežádala o prodloužení lhůty.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně na území České republiky pobývala od 22. 2. 2014 do 22. 7. 2014 na základě víza, poté jí bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jež jí bylo prodloužováno až do 10. 6. 2019, přičemž nositelem oprávnění ke sloučení rodiny byl její manžel pan B. T. T., nar. X, st. příslušnost Vietnamská republika. Správní orgán I. stupně obdržel výpis pravomocného rozsudku o rozvodu manželství žalobkyně s jejím manželem ke dni 6. 2. 2018 a poté rozhodnutím ze dne 28. února 2019, č. j. OAM- 2904-8/ZR-2018 zrušil žalobkyni platnost povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46a odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť neplnila účel, pro který jí bylo povolení vydáno. Následně dne 21. 3. 2019 podala žalobkyně na pracovišti správního orgánu I. stupně v Ostravě žádost o

vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za účelem podnikání. Ke své žádosti žalobkyně doložila mimo jiné pojistnou smlouvu, nájemní smlouvu, výpis z živnostenského rejstříku a výpis z rejstříku trestů. Žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad žádosti, a to k doložení dokladu prokazujícího výši jejího měsíčního příjmu, čemuž vyhověla a doložila vyúčtování záloh za rok 2018 a potvrzení o neexistenci daňových nedoplatků. Po shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí umožnil správní orgán I. stupně žalobkyni se s těmito seznámit, čehož využila prostřednictvím svého zmocněného zástupce ve dnech 9. 5. 2019 a 13. 5. 2019, který pouze opravil vyznačení typu žádosti na formuláři, nic víc nedoplnil ani neopravil. Poté vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 22. 5. 2019, č. j. OAM-5971-21/DP-2019, kterým žádost žalobkyně zamítl a nové povolení k dlouhodobému pobytu dle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců neudělil, neboť žalobkyně neplnila před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který jí bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání doplněné na výzvu správního orgánu. Žalovaná o odvolání rozhodla dne 2. 9. 2019 napadeným rozhodnutím, přičemž se ztotožnila se skutkovými zjištěními, způsobem jejich zhodnocení a právními závěry prvostupňového správního orgánu.

7. Podle ust. § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území je oprávněn podat cizinec, který je manželem cizince s povoleným pobytem na území.
8. Podle ust. § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 5 let; to se nevztahuje na cizince, který žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, na cizince pobývajících na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 3 a na cizince uvedeného v odstavci 2.
9. Podle ust. § 45 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, cizinec, který vstoupil na území za účelem společného soužití rodiny podle § 42a a je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu za tímto účelem, je oprávněn požádat o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v případě rozvodu s nositelem oprávnění ke sloučení rodiny, pobýval-li ke dni rozvodu na území nepřetržitě po dobu nejméně 2 let a manželství trvalo nejméně 5 let; podmínka nepřetržitého pobytu a doby trvání manželství neplatí, pokud tento cizinec v důsledku uzavření sňatku s nositelem oprávnění ke sloučení rodiny pozbyl státní občanství České republiky.
10. Podle ust. § 45 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění, oprávnění podat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu podle odstavce 3 nebo 4 zaniká uplynutím 1 roku ode dne, kdy tento důvod nastal.

11. Žalobkyně v uplatněné žalobní námitce uvádí, že překročila lhůtu k podání žádosti minimálně, a navíc musela řešit závažný problém spojený s tím, že bývalý manžel zrušil jejich synovi pobyt v ČR bez vědomí žalobkyně. Správní orgán měl tato specifika jejího případu zohlednit. Žalobkyně takto vymezeným žalobním bodem určila rozsah přezkumné činnosti soudu, přičemž soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů žádné vady řízení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední. Soud shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným, řádně odůvodněným s tím, že závěry žalované mají oporu ve spise, což platí také pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Soud tedy v tomto rozsahu v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí a žalobu důvodnou neshledal.
12. Žalobkyně v podané žalobě v podstatě uznává, že účel pobytu nesplňovala, když tuto skutečnost nijak nerozporovala ani v podaném odvolání. Krajský soud upozorňuje, že odvolací a žalobní námitka se obsahově liší. V odvolání žalobkyně namítá, že sice část platnosti povolení k dlouhodobému pobytu neplnila tak, jak zákon definuje, avšak tato situace byla způsobena vážnými důvody, jež spatřuje ve zrušení pobytu nezletilého syna, ke kterému došlo bez jejího vědomí. K této námitce se žalovaná vyjadřuje na str. 5 napadeného rozhodnutí, přičemž krajský soud se s právním hodnocením žalované plně ztotožňuje. Žalobkyni bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, přičemž držitelem oprávnění byl její manžel, kterému byl dlouhodobý pobyt povolen, nikoliv nezletilý syn. Tuto možnost zákon o pobytu cizinců ve svém ust. § 42a neupravuje. Skutečnost, že by jejímu synovi dlouhodobý pobyt nebyl zrušen, by tedy nemohla ani teoreticky zdůvodnit plnění účelu dlouhodobého pobytu na straně žalobkyně. Dnem nabytí právní moci rozsudku o rozvodu manželství totiž žalobkyni zanikla rodinná vazba k panu B. T. T., nositeli oprávnění ke sloučení rodiny na území, a zanikl tedy i účel, pro který byl žalobkyni dlouhodobý pobyt na území povolen.
13. Žalobkyně za nosný bod své žaloby dále označila minimální překročení roční lhůty pro podání své nové žádosti o povolení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání. Krajský soud konstatuje, že tuto námitku žalobkyně nevznesla ve svém odvolání, proto se k ní žalovaná nevyjadřuje v napadeném rozhodnutí. Nesplnění lhůty pro podání žádosti nebylo ani pro správní orgán I. stupně stěžejním důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně, když tímto důvodem bylo neplnění účelu, pro který bylo její povolení vydáno (§ 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně neplnila stanovený účel dlouhodobého pobytu od 6. 2. 2018, kdy bylo její manželství pravomocně rozvedeno Okresním lidovým soudem ve Vietnamu. Tuto skutečnost žalobkyně ani nerozporuje. V případě žalobkyně soud neshledal ani neplnění účelu pobytu ze závažných důvodů po přechodnou dobu, když naopak povolený účel pobytu žalobkyně neplnila po převážnou dobu. Dlouhodobý pobyt byl žalobkyni naposledy prodloužen od 11. 6. 2017 do 10. 6. 2019, z čehož vyplývá, že od právní moci rozvodu, tj. 6. 2. 2018 do data podání nové žádosti účel pobytu již neplnila. K otázce plnění účelu pro povolení dlouhodobého pobytu se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 7 As 82/2011-81 ze dne 27. 12. 2011: *„Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány“* nebo rozsudku sp. zn. 9 As 84/2014-24, ve kterém je uvedeno: *„Smyslu povolení pobytu za určitým účelem by se přičila situace, kdy by cizinec po většinu doby platnosti povolení k pobytu účel pobytu neplnil a teprve v době zahájení řízení směřujícího ke zrušení jeho povolení k pobytu by své porušování zákona napravil. Uznání takové účinné lítosti by jen podporovalo vypočítavé jednání směřující*

k nedodržování zákona. I z toho důvodu je třeba zákonný text jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno chápat tak, že cizinec je povinen plnit účel, pro který mu bylo vízum či povolení k pobytu uděleno, zásadně po celou dobu svého pobytu.“ Krajský soud v nyní posuzované věci neshledal skutkové ani právní důvody pro jakékoliv odchýlení od citované ustálené judikatury.

14. Co se týče namítaného překročení roční lhůty pro podání žádosti, tyto skutečnosti nebyly v napadeném rozhodnutí žalovanou nijak vypořádány, jelikož nebyly předmětem odvolání, jak bylo již uvedeno výše. Soud tedy v tomto směru nemá co přezkoumávat, a jen nad rámec ve stručnosti uvádí následující. Žalobkyně zákonem stanovenou roční lhůtu k podání žádosti ve smyslu § 45 odst. 6 zákona o pobytu cizinců skutečně překročila, když rozhodnou událostí byla právní moc rozvodu manželství s datem 6. 2. 2018 a k podání nové žádosti o dlouhodobý pobyt žalobkyně přistoupila až dne 21. 3. 2019. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobkyně žádala o prodloužení či prominutí lhůty.
15. S ohledem na shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné žalované nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť její náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. května 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu